

Sygn. akt: KIO 1142/14

WYROK

z dnia 18 czerwca 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Szafraniec

Protokolant: Paweł Nowosielski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 czerwca 2014 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 5 czerwca 2014 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **Orange Polska S.A. w Warszawie (02-326), Al. Jerozolimskie 160 oraz Integrated Solutions sp. z o.o. w Warszawie (01-230), ul. Skierniewicka 10a** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie (00-844), ul. Grzybowska 80/82**

przy udziale wykonawcy: **GTS Poland sp. z o.o. w Warszawie (02-674), ul. Marynarska 15** zgłaszający swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**
2. kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **Orange Polska S.A. w Warszawie oraz Integrated Solutions sp. z o.o. w Warszawie** i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **Orange Polska S.A. w Warszawie oraz Integrated Solutions sp. z o.o. w Warszawie** tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: „Świadczenie usług kolokacji, polegających na udostępnieniu i utrzymaniu w stanie czynnym pomieszczeń lub ich części i infrastruktury technicznej centrów przetwarzania danych (serwerowni) na potrzeby umieszczania i zapewnienia prawidłowego funkcjonowania węzłów ISOK -KZGW (WK) oraz Centrum Zapasowego (CZ) systemu ISOK należących do zamawiającego i stanowiących centrum przetwarzania danych (serwerownie)” zostało wszczęte przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w Warszawie, zwany dalej Zamawiającym. Ustalona przez Zamawiającego wartość zamówienia przekraczała kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (2014/S 050-083904) w dniu 12 marca 2014 r.

W dniu 5 czerwca 2014 r. odwołanie wnieśli wykonawcy wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Orange Polska S.A. w Warszawie oraz Integrated Solutions sp. z o.o. w Warszawie, zwani dalej łącznie Odwołującym.

Odwołanie zostało wniesione wobec zaniechania przez Zamawiającego odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę GTS Poland sp. z o.o., a w konsekwencji wobec czynności uznania tej oferty za najkorzystniejszą. Odwołujący zarzucał Zamawiającemu „naruszenie:

- 1) *art. 89 ust. 1 pkt 4 ustawy, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty GTS Poland sp. z o.o. jako zawierającej rażąco niską cenę,*
- 2) *art. 90 ust. 2 oraz ust. 3 ustawy, poprzez uznanie, że wyjaśnienia GTS Poland sp. z o.o. potwierdzają, że cena oferty tego wykonawcy nie zawiera rażąco niskiej ceny, a w konsekwencji zaniechanie odrzucenia oferty tego wykonawcy,*
- 3) *art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty GTS Poland sp. z o.o., której złożenie stanowiło czyn nieuczciwej konkurencji.”*

Uwzględniając podniesione zarzuty, Odwołujący wnosił o nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, a następnie powtórzenie czynności badania i oceny ofert oraz odrzucenia oferty złożonej przez GTS Poland sp. z o.o.

W dniu 9 czerwca 2014 r. zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego doręczył Prezesowi Izby wykonawca GTS Poland sp. z o.o. w Warszawie, zwany dalej Przystępującym lub uczestnikiem postępowania.

Skład orzekający Izby wykluczył to, aby spełniona została którakolwiek z przesłanek odrzucenia odwołania ustanowionych w art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie, z uwzględnieniem stanowisk stron, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu, w świetle przepisu art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, przysługiwało prawo wniesienia odwołania w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym przez Zamawiającego.

Izba postanowiła zaliczyć w poczet materiału dowodowego dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez Zamawiającego i potwierdzoną za zgodność z oryginałem, jak również dokumenty przedstawione Izbie w toku postępowania odwoławczego.

Mając na celu ocenę zasadności zarzutów podnoszonych w odwołaniu, Izba ustaliła, że zgodnie z pkt 3.2 Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) szczegółowy opis przedmiotu zamówienia zawarty został w załączniku nr 1 do SIWZ – „Szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia” (SOPZ). W treści tego dokumentu przedmiot zamówienia został podzielony na dwie części (przy czym w pkt 3.5 SIWZ Zamawiający oświadczył, iż nie dopuszcza składania ofert częściowych): „Część I Centrum Zapasowe systemu ISOK (CZ)” oraz „Część II Węzeł ISOK-KZGW systemu ISOK (WK)”. Dla każdej z części Zamawiający określił odrębne wymagania co do przedmiotu zamówienia, w szczególności co do pomieszczeń, zapewnienia łączności internetowych, mocy elektrycznej, mocy chłodniczej. Sformułował również wymagania właściwe tylko dla jednej z części, takie jak obowiązek zapewnienia w ramach części II aktywnych urządzeń sieciowych.

Zgodnie z pkt 4 SIWZ „termin wykonania zamówienia rozpocznie się w dniu zawarcia umowy z wykonawcą, a zakończy się w dniu 31 grudnia 2014 r.” – okres ten w każdym z wzorów umowy, w § 3 ust. 1 (załączniki nr 7 i 8 do SIWZ – sporządzone odrębnie dla każdej z części) określony został mianem „okresu podstawowego”. Jednocześnie w przypadku każdej z umów, w § 3 ust. 2, Zamawiający przewidział „okres opcjonalny”, tj. wydłużenie czasu realizacji przedmiotu umowy do maksymalnie 60 miesięcy po upływie okresu

podstawowego (zgodnie z § 2 ust. 5 pkt 1) – pięć następujących po sobie dwunastomiesięcznych okresów).

W pkt 14.1 SIWZ *„Ceny abonamentu miesięcznego okresu podstawowego i abonamentu miesięcznego okresu opcjonalnego określone przez Wykonawcę w formularzu ofertowym muszą uwzględniać koszty wykonania przedmiotu zamówienia na warunkach określonych w niniejszej specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz wszelkie inne koszty składające się na realizację zamówienia z uwzględnieniem podatku od towarów i usług VAT, innych opłat i podatków oraz ewentualnych rabatów i upustów.”*

Zgodnie z załącznikiem nr 2 do SIWZ *„Wzór formularza ofertowego”* Zamawiający oczekiwał od wykonawców podania mu m.in. odrębnie dla każdej z części cen abonamentu miesięcznego odpowiednio za okres podstawowy i za okres opcjonalny.

Zgodnie z pkt 13 SIWZ, którego treść została ustalona ostatecznie pismem z dnia 24 kwietnia 2014 r., Zamawiający miał dokonać wyboru oferty najkorzystniejszej w oparciu o odrębne porównanie zaoferowanych mu cen za okres podstawowy i za okres opcjonalny.

Termin składania ofert upłynął w dniu 16 maja 2014 r. Przed jego upływem dwóch wykonawców złożyło Zamawiającemu swoje oferty – Odwołujący i Przystępujący. Przystępujący zaoferował zamawiającemu następujące ceny abonamentów miesięcznych: 22 119,09 zł (część I, okres podstawowy), 25 283,27 zł (część I, okres opcjonalny), 29 142,14 zł (część II, okres podstawowy), 34 938,40 zł (część II, okres opcjonalny), Odwołujący zaś odpowiednio: 53 744,22 zł (część I, okres podstawowy), 60 754,58 zł (część I, okres opcjonalny), 82 682,91 zł (część II, okres podstawowy), 43 384,88 zł (część II, okres opcjonalny).

Bezpośrednio przed otwarciem ofert Zamawiający podał, że na sfinansowanie zamówienia zamierzał przeznaczyć kwotę 1 276 000 zł.

Pismem z dnia 22 maja 2014 r. Zamawiający wezwał na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy Pzp Przystępującego do złożenia wyjaśnień dotyczących kalkulacji ceny *„obalających zarzut rażąco niskiej ceny”*.

Przystępujący w odpowiedzi na powołane wezwanie złożył swe wyjaśnienia zawarte w piśmie z dnia 26 maja 2014 r. i załączonej do niego kalkulacji kosztów – wskazując na większą część pisma (mającą zawierać uzasadnienie zaoferowania cen na określonym

poziomie), jak na całą załączoną do pisma kalkulację, Przystępujący oświadczył, iż ich treść stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa.

Zamawiający uznał przedstawione mu wyjaśnienia za wystarczające i uznał złożoną przez Przystępującego ofertę za najkorzystniejszą.

Wobec powyższego Odwołujący wniósł odwołanie. Jego zdaniem Zamawiający bezpodstawnie uznał, iż zaoferowana przez Przystępującego cena zagwarantuje pokrycie wszystkich kosztów, których poniesienie jest niezbędne do prawidłowego świadczenia usługi. Wskazał on w uzasadnieniu odwołania na dokonane przez siebie wyliczenia, z których, jego zdaniem, wynikało, że zaoferowane przez Przystępującego ceny nie gwarantują pokrycia samych tylko kosztów energii elektrycznej. Zauważał przy tym, że koszty te nie są jedynymi, które wykonawcy zobowiązani byli zgodnie z SIWZ uwzględnić w przeprowadzonej przez siebie kalkulacji – wskazywał tu na konieczność zestawienia dedykowanych łączy do internetu oraz do transmisji danych, koszt dzierżawy powierzchni, czy też na konieczność zapewnienia w ramach części II aktywnych urządzeń sieciowych. Podnosił, iż z racji objęcia zastrzeżeniem tajemnicy przedsiębiorstwa przez Przystępującego treści przedstawionych Zamawiającemu wyjaśnień, nie mógł się on odnieść do ich treści, nie mniej jednak twierdził, że przedstawione przez niego argumenty pozwalają z dużym prawdopodobieństwem przyjąć, że wyjaśnienia złożone przez Przystępującego nie są wystarczające, a tym samym obowiązkiem Zamawiającego było odrzucenie oferty złożonej przez Przystępującego. Uwzględniając powyższe twierdził również, że w rozpoznawanej sprawie istnieją podstawy do tego, aby stwierdzić, że Przystępujący dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji stypizowanego w art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2009 r. Nr 201 poz. 1540), co również rodziło po stronie Zamawiającego obowiązek odrzucenia oferty tego wykonawcy.

Izba, kierując się przepisem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, odwołanie wniesione przez Odwołującego rozpoznała w granicach zarzutów w nim zawartych i popieranym w toku postępowania odwoławczego

Skład orzekający Izby, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu i podlegających kognicji Izby, doszedł do przekonania, iż sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie, jako takie, nie zasługuje na uwzględnienie.

Dla rozstrzygnięcia istotnym było to, jaki w sprawie był rozkład ciężaru dowodu między Stronami. Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121), zwanej dalej kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Analogiczną regulację zawiera przepis art. 190 ust. 1 ustawy Pzp, zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W rozpoznawanej sprawie, jak to zostało ustalone, Zamawiający uznał ofertę złożoną przez Przystępującego za najkorzystniejszą spośród wszystkich złożonych mu ofert. Wyboru tego dokonał po przeprowadzeniu postępowania opisanego w art. 90 ustawy Pzp, a zatem po uzyskaniu od Przystępującego wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny. W takim właśnie kontekście Odwołujący zakwestionował prawidłowość decyzji Zamawiającego. Twierdził on, iż cena zaoferowana przez Przystępującego jest ceną rażąco niską, a złożone przez tego wykonawcę wyjaśnienia nie dowodzą twierdzeń przeciwnych.

Zgodnie z powołanym przepisem art. 6 kc, a także odpowiednimi przepisami ustawy Pzp, Odwołujący powinien był dowieść w tej sytuacji zasadności swoich twierdzeń. Tym samym powinien on w sposób rzeczowy odnieść się do przedstawionych Zamawiającemu w trybie art. 90 ustawy Pzp wyjaśnień i wykazać zawarte w nich uchybienia merytoryczne, które mogłyby zostać uznane za wystarczającą podstawę do odrzucenia kwestionowanej oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4) ustawy Pzp. W przypadku, gdyby nie wykazał zaistnienia powoływanych przez siebie okoliczności, jego odwołanie zostałoby oddalone. W rozpoznawanej sprawie stojące przed Odwołującym zadanie obłożone zostało dodatkową trudnością – treść wyjaśnień złożonych przez Przystępującego została objęta zastrzeżeniem tajemnicy przedsiębiorstwa. Okoliczność ta, choć dolegliwa dla Odwołującego, zdaniem Izby nie wpływała zasadniczo na sam rozkład ciężaru dowodu, wpływała ona jedynie na ustalenie punktu odniesienia dla twierdzeń formułowanych przez Odwołującego. Co oczywiste, w takiej sytuacji, punktem odniesienia dla twierdzeń i dowodów przedstawianych przez Odwołującego nie mogły być wyjaśnienia złożone przez Przystępującego, treści tych z oczywistych bowiem względów nie mógł on znać. Niemniej jednak, nie byłoby wystarczającym w takim przypadku samo li tylko postawienie przez Odwołującego tezy o prawdopodobnej wadliwości przedstawionych Zamawiającemu w trybie art. 90 ustawy Pzp wyjaśnień. Koniecznym było, aby Odwołujący podjął, co ważne – finalnie skuteczną, próbę wykazania, iż w oparciu o obiektywnie istniejące i znane znawcom odpowiedniego segmentu rynku, na którym działają obaj wykonawcy, przesłanki, nie sposób

przyjąć, iż możliwe jest uznanie ceny ukształtowanej na poziomie zaoferowanym przez Przystępującego za cenę, która nie jest ceną rażąco niską. Z natury rzeczy twierdzenia Odwołującego w takiej sytuacji musiały zostać sformułowane na większym poziomie ogólności, nie mogły wszak odnosić się do literalnej treści przedstawionych Zamawiającemu wyjaśnień. Niemniej jednak przedstawiona przez Odwołującego argumentacja powinna być spójna i oparta na rzetelnych podstawach – winna odnosić się tak do odpowiednich zapisów SIWZ kształtujących odpowiednie elementy oferty mające wpływ na wysokość ceny, jak i wyceny tych elementów na rynku, a ponadto zwracać uwagę na wszystkie istotne dla wyceny przedmiotu zamówienia okoliczności, które w danej sprawie oddziaływałyby na ustalenie ostatecznego poziomu ceny. Stąd też Odwołujący mimo, iż nie mógł odnieść się wprost do treści wyjaśnień złożonych przez Przystępującego, powinien wykazać, że w istniejących realiach rynkowych nie jest możliwe zaoferowanie ceny na tak niskim poziomie, jak uczynił to Przystępujący. Dopiero wtedy był on uprawniony do żądania od Izby weryfikacji złożonych przez Przystępującego wyjaśnień i dokonanej przez Zamawiającego ich oceny przez pryzmat zaprezentowanych przez siebie twierdzeń, a także pod kątem wystąpienia okoliczności, obiektywnych czynników, uzasadniających zaoferowanie odpowiednio niższej ceny, o których mowa w art. 90 ust. 2 ustawy Pzp. Przyjęcie odmiennego niż opisany rozkładu ciężaru dowodu w przypadku objęcia zastrzeżeniem tajemnicy treści wyjaśnień złożonych w trybie art. 90 ustawy Pzp doprowadziłoby do tego, że wystarczającym po stronie Odwołującego byłoby samo zanegowanie prawidłowości działań Zamawiającego. Rozwiązanie takie, w ocenie Izby, nie byłoby właściwe. Z takim, nie popartym żadnymi argumentami stanowiskiem wykonawcy stawiającego zarzuty, zrównać co do wywieranego przez niego skutku, należy również przypadek, gdy odwołujący stawiając zarzuty podejmuje próbę przedstawienia argumentów mających przemawiać za ich słusznością, niemniej jednak przywołane przez niego okoliczności nie znajdują wystarczającego oparcia w przywoływanych przez niego dowodach, bądź też nie pozwalają uznać, że przedstawione przez niego stanowisko odnosi się do wszystkich istotnych elementów cenotwórczych, a tym samym, że jest ono spójne, wyczerpujące i należycie uzasadnione.

W rozpoznawanej sprawie Odwołujący oparł stawiane przez siebie zarzuty na twierdzeniu, iż same koszty energii elektrycznej przewyższają cenę, którą zaoferował Przystępujący za realizację całego przedmiotu zamówienia. Co istotne, Odwołujący w odniesieniu do innych elementów cenotwórczych odniósł się poprzez pobieżne ich wymienienie, nie wskazując przy tym na wpływ ich wartości na całkowitą cenę. Jedynie w odniesieniu do aktywnych urządzeń sieciowych, które wykonawcy zobowiązani byli zapewnić w ramach realizacji części II, wskazał, iż ich koszt cennikowy wynosi 670 tys. zł. Nie poparł jednak tego

twierdzenia żadnym dowodem, nie odwołał się chociażby do cenników, z których zaczerpać miał wiedzę o cenach tych urządzeń. Tym samym jedynie w zakresie kosztów energii elektrycznej, Odwołujący podjął próbę zaprezentowania jakiegokolwiek argumentacji mającej służyć wykazaniu, iż twierdzenia jego są zasadne. Wyjaśnił on, iż przyjęte przez niego wielkości (koszt jednej kWh, wskaźnik PUE, zużycie energii na poziomie 125 kWh, jako najmniejsze z możliwych, oraz uwzględnienie odpowiedniego czasu realizacji zamówienia), pozwalają mu na stwierdzenie, iż niemożliwym jest realizacja przedmiotu zamówienia za zaoferowaną przez Przystępującego cenę. Wobec nieprzedstawienia przez Odwołującego odpowiednich dowodów, a także w obliczu dowodów przedstawionych przez Przystępującego, stanowisko Odwołującego, zdaniem Izby, uznać należało za nieuzasadnione w sposób dostateczny. Izba uznała, iż brak było podstaw do przyjęcia zakładanego przez Odwołującego poziomu zużycia energii elektrycznej, szczególnie wobec argumentacji zawartej w opinii prywatnej przedstawionej przez Przystępującego kwestionującej w swej treści prawidłowość uwzględnienia takich właśnie założeń. Odwołujący nie podważył braku wiarygodności tej opinii w toku rozprawy przed Izbą. Nie wykazał też Odwołujący w toku postępowania odwoławczego zasadności przyjęcia wskaźnika PUE na poziomie wskazanym w odwołaniu (wartość 1,8). Nie wykazał również poprzez odniesienie się do odpowiednich zapisów oferty złożonej przez Przystępującego, w których znalazłyby swe potwierdzenie twierdzenia, że istniały jakiegokolwiek podstawy by przyjąć, że przedstawiony przez niego cennik opisujący koszty usługi kolokacji w Centrum Danych w Piasecznie mógłby zostać uznany za odnoszący się do infrastruktury, przy pomocy której Przystępujący zamierzał zrealizować przedmiot zamówienia, a jak sam Odwołujący twierdził, wskaźnik PUE opisuje właściwości konkretnej infrastruktury. Nie wykazał wreszcie Odwołujący podstaw do przyjęcia kosztu 1 kWh w kwocie 0,32 zł. W tym miejscu, niejako na marginesie, zauważyć należy, że Przystępujący wykazał, że ponosi on niższe opłaty z tytułu zużycia energii elektrycznej, niż to przyjął Odwołujący.

Wszystkie te okoliczności nie pozwoliły Izbie ocenić stanowiska Odwołującego jako wyczerpującego i należycie uzasadnionego, a zatem takiego, które przemawiałoby za dokonaniem przez Izbę weryfikacji złożonych przez Przystępującego wyjaśnień, a także ich oceny przeprowadzonej przez Zamawiającego. Brak bowiem było w rozpoznawanej sprawie podstaw do przyjęcia punktu odniesienia (konkretnej sytuacji rynkowej należycie opisanej przez Odwołującego – z uwagi na brak możliwości odniesienia się przez Odwołującego wprost do treści wyjaśnień złożonych przez Przystępującego – uwzględniającej wszystkie wymagania Zamawiającego odnoszące się do przedmiotu zamówienia), do którego miałyby się odnosić treść wyjaśnień złożonych przez Przystępującego.

Mając to na uwadze, Izba uznała, że nie zostało w toku postępowania odwoławczego udowodnione, że Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisu art. 89 ust. 1 pkt 4), czy też art. 90 ust. 2 i 3 ustawy Pzp. To z kolei przekonanie, pozwoliło Izbie przyjąć, iż nie zostało wykazane, aby Zamawiający dopuścił się również naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 3) ustawy Pzp. Skoro bowiem brak było podstaw do przyjęcia, iż cena zaoficerowana przez Przystępującego jest ceną rażąco niską w stosunku do przedmiotu zamówienia, to nie sposób było przyjąć, iż spełnione zostały wszystkie przesłanki czynu nieuczciwej konkurencji, na który wskazywał Odwołujący (art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji).

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba, działając na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: